

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ

КАК ПРОДАВАХ БЪЛГАРИЯ

Част 3 от „Живот втора употреба“

chitanka.info

Вчера реших да продам България. Закъсал съм за пари, а друго за продаване нямам. Пък и чувал съм, че да продаваш България е хем доходна, хем безопасна работа.

Изнесох една сгъваема масичка на пазара, турих отгоре България и почнах да я продавам. Наоколо — хора и студ. Студът даже повече от хората. С други думи — времето крайно неподходящо да продаваш каквото и да е, обаче няма как, закъсал съм, стоя и продавам. Продавам аз, но какво продаване е това, когато никой не купува?! Е, случва се да поспре някой пред моята масичка, да се поинтересува:

— Какво продаваш, чичо?

Аз отговарям учтиво и изчерпателно:

— България продавам, господине. Екстра стока, заповядайте! Онзи обаче или ме поглежда кръвнишки и отминава, или подигравателно пита:

— Че то остана ли от нея още за продаване?! — и пак отминава.

По едно време идва някакъв чужденец.

— Вие — казва — какво продава тука така, мистър?

— Ми, какво — отвръщам му. — България продавам. — Обаче само срещу долари, имайте го предвид! Е, може и срещу марки...

— Ай сий! — кимва той. — Разбира! Вий желае твърд валута, да! О'кей, аз мога купи ваш България! Но ваш България мен изглежда много мършав, много... как се казва... едва-едва на крака държи... Как мен купи такъв България?

— О, мистър! — успокоявам го аз. — Не се притеснявайте! Това е само от кризата! Кризата я направи такава. Ако се позахрани малко, ако се положат необходимите грижи, така ще заглади косъма, че няма да я познаете!

— Не, не! — казва мистърът. — Нека първо вий погрижи, вий нахрани, пък тогава аз купи!

И също си отиде проклетникът.

А аз стоя, мръзна, продавам. Времето минава, студът се усилва, а нови купувачи не се появяват. Вместо купувачи, появяват се полицаи. Двама.

— Ти кво продаваш тука, бе?! — пита ме единият.

Аз, нямаше как, хък-мък — казвам му какво продавам.

Че като се разбесняха ония ми ти служители на реда!

— Ба, ти ли — викат — ще продаваш България?! Кой си ти, бе! Я си дай документите! Какъв си ти! Депутат ли си, министър ли си, лидер ли си някакъв, че ще я продаваш?! Няма ли си хора за тая работа, че ти! Да си обираш веднага крушите, че ей го де е районното! Ама ха!

Ща, не ща — сгънах си масичката и — бегом към къщи! Прибирам се обаче и какво да видя: донесъл съм само масичката, а България я няма! Няма я и това е!

Още се чудя — дали съм я загубил някъде по пътя или я е задигнал някой от онези, дето имат право да я продават?!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.